

- 2) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze zmienia się w zależności od tego, czy usługi są świadczone w ramach zadań powierzonych przez niezależny organ sądowy?
- 3) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze zmienia się w zależności od tego, czy wynagrodzenie usługodawcy jest pokrywane przez odbiorcę usługi, czy też jest ono ponoszone przez państwo, w którym działa podmiot zlecający usługodawcy wykonanie tych usług?
- 4) Czy pojęcie działalności gospodarczej w rozumieniu art. 9 ust. 1 akapit 2 dyrektywy 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono świadczenie usług w przypadku, gdy wynagrodzenie usługodawcy nie jest wymagane przepisami prawnymi, a jego wielkość, jeśli zostanie przyznane, a) podlega ocenie dokonywanej odrębnie dla każdego przypadku, b) jest zawsze uzależniona od sytuacji majątkowej odbiorcy usług i c) jest obliczana na podstawie ryczału, bądź udziału w dochodach odbiorcy usług, albo, w zależności od wykonanych usług, czy też świadczenie takich usług jest z tego pojęcia wyłączone?
- 5) Czy pojęcie „świadczenia usług i dostawy towarów ściśle związanych z opieką i pomocą społeczną”, o którym mowa w art. 132 ust. 1 lit. g) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono świadczenia wykonywane w ramach systemu ochrony osób pełnoletnich ustanowionego w ustawie i podlegającego kontroli niezależnego organu sądowego, czy też świadczenie takich usług jest z tego pojęcia wyłączone?
- 6) Czy pojęcie „podmiotów uznanych za podmioty o charakterze społecznym”, o którym mowa w art. 132 ust. 1 lit. g) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, należy interpretować w ten sposób, że dla celów uznania, że podmiot ma charakter społeczny, nakłada ono określone wymogi w odniesieniu do formy działalności usługodawcy, bądź w odniesieniu do celu zarobkowego lub niezarobkowego działalności usługodawcy, czy też bardziej ogólnie, ogranicza poprzez inne kryteria lub warunki zakres stosowania zwolnienia przewidzianego w art. 132 ust. 1 lit. g), lub czy samo wykonywanie usług „związanych z opieką i pomocą społeczną” jest wystarczające, aby nadać odnośnemu podmiotowi charakter społeczny?
- 7) Czy pojęcie „podmiotów uznanych za podmioty o charakterze społecznym przez dane państwo członkowskie”, o którym mowa w art. 132 ust. 1 lit. g) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że wymaga ono procesu uznawania opierającego się na wcześniej ustalonej procedurze i kryteriach, czy też organ sądowy może dokonać w razie potrzeby uznania ad hoc w każdym poszczególnym przypadku?
- 8) Czy zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań w rozumieniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej umożliwia organowi zobowiązanemu do pobrania VAT żądanie od podatnika VAT zapłaty VAT dotyczącego transakcji gospodarczych dokonanych w okresie, który upłynął w chwili wydania decyzji podatkowej przez ten organ, po tym, jak organ ten akceptował przez długi czas poprzedzające ten okres deklaracje VAT wspomnianego podatnika niewłączające transakcji gospodarczych tego rodzaju do transakcji podlegających opodatkowaniu? Czy ta możliwość dla organu zajmującego się poborem VAT jest ograniczona pewnymi warunkami?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social no 26 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 26 listopada 2019 r. – LJ/INSS (Instituto Nacional de la Seguridad Social)

(Sprawa C-861/19)

(2020/C 54/36)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 26 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie od decyzji organu emerytalno-rentowego: LJ

Strona pozwana: INSS (Instituto Nacional de la Seguridad Social)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można przyjąć, że dodatek macierzyński, o którym mowa w art. 60 Ley General de la Seguridad Social (hiszpańskiej ustawy o zabezpieczeniu społecznym - LGSS), której skonsolidowany tekst został zatwierdzony Real Decreto Legislativo (królewskim dekretem ustawodawczym) 8/2015, stanowi pozytywny środek lub działanie mające na celu osiągnięcie pełnej równości kobiet i mężczyzn w rozumieniu art. 157 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy sprzeczne z zasadą proporcjonalności, której powinny podlegać wszystkie działania pozytywne, jest ustanowione w jedynym przepisie końcowym Real Decreto Legislativo (królewskiego dekretu ustawodawczego) 8/2015 ograniczenie w czasie świadczeń mających za podstawę zdarzenia zaistniałe począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r.?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d'instance de Rennes (Francja) w dniu 27 listopada 2019 r. – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue/OG

(Sprawa C-865/19)

(2020/C 54/37)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal d'instance de Rennes

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue

Strona pozwana: OG

Pytania prejudycjalne

Czy w sytuacji gdy rzeczywista roczna stopa oprocentowania udzielonego konsumentowi kredytu wynosi 5,364511%, wynikająca z dyrektyw 98/7/WE z dnia 16 lutego 1998 r. ⁽¹⁾, 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. ⁽²⁾, i 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. ⁽³⁾, zasada, zgodnie z którą „Wynik obliczeń podaje się z dokładnością do co najmniej jednego miejsca po przecinku. Jeżeli cyfra występująca na kolejnym miejscu po przecinku jest większa lub równa 5, cyfrę poprzedzającą zwiększa się o jeden”, pozwala przyjąć, że wskazana w ofercie kredytu rzeczywista roczna stopa oprocentowania kształtująca się na poziomie 5,363% jest prawidłowa?

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. zmieniająca dyrektywę 87/102/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących kredytu konsumenckiego (Dz.U. 1998, L 101, s. 17).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. 2008, L 133, s. 66).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniająca dyrektywę 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 60, s. 34).
